

“de uiterste grenzen” op, aange-
moedigd door “perverse prestatie-
prikkels” en het weggijken van
leidinggeevenden van de bank.
Handelaren en zakenbankiers
vonden die Duitsers maar be-
krompen en ondeskundig.

De Duitsers lieten hun diepe
wantrouwen jegens de agressieve
Anglo-Amerikaanse stijl van
bankieren en handelen varen.
“Terwijl ze waarschijnlijk gelijk
hadden”, zegt Enrich. “De raad
van commissarissen van de bank
was zó onder de indruk van de
enorme winsten dat ze in wezen
alle macht overdroeg aan Londen
en New York. Ze deden daarmee
afstand van hun verantwoor-
delijkheden. Een rampzalige
vergissing.”

Deutsche Bank bleef niet lang
wereldkampioen. Het succes in
de financiële centra van de wereld
bleek deels op leugens en bedrog
gebouwd. De overmoedige bank
nam risico's die onbeheersbaar
bleken.

Omdat Deutsche een volksaan-
deel was, betaalden veel particu-
lieren een hoge prijs, waarmee
de prille Duitse aandeelhouders-
cultuur is geschaad. “Beleg alleen
in bedrijven die je begrijpt”, zegt
Enrich. “Soms zijn de meest
winstgevend, snelst groeiende
financiële instellingen de
gevaarlijkste.”

Rode vlaggen waren er volop.
Gevraagd naar de slechtste strate-
gische beslissing kiest Enrich voor
de krankzinnige rendementseis
van 25 procent op het eigen ver-
mogen van de Zwitserse topman
Josef Ackermann in 2005. “Deze
eis stimuleerde mensen in de hele
bank om roekeloos te handelen.
Werknemers belazerden klanten,
manipuleerden markten, over-
traden internationale sancties,
wasten geld wit en logen tegen
toezichhouders.”

De schrijver erkent dat
Ackermann met deze eis Wall
Street wilde paaien. “Maar het is
nu juist de taak van een effectieve
ceo om de prioriteiten van alle
verschillende belanghebbenden
– werknemers, klanten en de maat-

DE DUISTERE BANK

De duistere bank
verscheen in het Engels
onder de titel *Dark
Towers*. Het is het
schokkende verhaal van
Deutsche Bank als het
symbool van roekeloos,
gewetenloos en
crimineel beleid in de
bankwereld.

OVER DE AUTEUR VAN HET BOEK 'DE DUISTERE BANK'

*David Enrich (3 juli
1979) is een Amerikaanse
schrijver en journalist.
Enrich werkt momenteel
voor The New York
Times.*

schappij – in evenwicht te brengen.
Ackermann nam de noodlottige
beslissing om de focus te beperken
tot Wall Street en investeerders.”

TRUMP

In zijn boek besteedt Enrich veel
aandacht aan de relatie van Deut-
sche Bank met de Amerikaanse
president Donald Trump. “Zijn
deregulering”, zegt Enrich na drie
jaar Trump, “heeft de kans op wan-
praktijken en roekeloos gedrag en
de druk op het financiële systeem
vergroet.”

Deutsche Bank was de enige bank
die zaken deed met de besmette
vastgoedtycoon. Enrich meent
dat Trump door de Duitse bank in
het Witte Huis is geholpen. “Met
miljarden dollars aan leningen van
Deutsche hield Trump de schijn op
als succesvol zakenman.”

Het boek wint extra aan kracht
door het tragische verhaal van
Bill Broeksmit, de Amerikaanse
risicomanager van Deutsche die
zelfmoord pleegde in 2014. In de
financiële wereld komt zelfmoord
vaker voor. In Nederland beroofd
drie prominente bankiers
van ABN Amro zich enkele jaren
geleden los van elkaar onverwacht
bruut van het leven.

Broeksmit staat symbool voor
wat er mis was met Deutsche Bank,
aldus Enrich. Het verhaal laat zien
hoe de verlokkingen op Wall Street
zelfs goedbedoelende mensen van
hun morele en ethische principes
kunnen laten afdwalen. Enrich
schrijft al bijna vijftien jaar over
Wall Street maar wordt nog altijd
verrast als hij hoort hoe ongelukkig
veel handelaren zijn. “Dat lijkt al-
leen maar toe te nemen. De druk is
groot, de dagen lang. De verdiensten
zijn enorm, maar rechtvaardigen
niet altijd de kosten.”

Het gemartelde geweten van
de bank probeerde Deutsche in te
tomen, maar was verloren door zijn
depressies. In een zelfmoordbrief
leek Broeksmit de ellende van
Deutsche zich persoonlijk aan te
rekenen. “Zelfs mijn carrière, waar
ik vroeger trots op was, is smadelijk
geëindigd. Ik kijk er met schaamte
op terug.”

haar cultuur te hervormen en
haar balans te verkleinen. In
plaats daarvan kozen ze ervoor om
de groei en de winst boven alles te
laten uitstijgen.”

De *New York Times*-journalist
schetst in 448 pagina's hoe de
ingeslapen Duitse geldverstrek-
ker zichzelf vanaf eind jaren
tachtig transformeerde tot een
kampioen op Wall Street. Met de
overname van Bankers Trust in
1999 was Deutsche niet langer een
overwegend Duitse instelling die
zich vooral op Europese cliënten
richtte. De macht verplaatste zich
naar de zakenbank die verhou-
dingsgewijs ook steeds meer geld
in het laatje bracht. De deal was
een grote blunder, schrijft Enrich.
De bank werd opgezadeld met
bergen derivaten en een roekeloze,
amorele cultuur.

PIRANHA'S

De “bloeddorstige piranha's” die
werden binnengehaald zochten

